

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

30 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Elena Lisnic, prin care se solicită casarea parțială a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 iunie 2020, în cauza penală în privința lui

*Meșcov Ion XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX*

și

*Revenco Ion XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX*

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond: 18.06.2018 – 28.09.2018;

Instanța de apel: 17.10.2018 – 20.02.2019;

Instanța de recurs: 22.05.2019 – 29.10.2019;

Instanța de apel: 02.12.2019 – 23.06.2020;

Instanța de recurs: 04.11.2020 – 30.06.2021.

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Central din 28 septembrie 2018, cauza fiind judecată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, *Meșcov Ion XXXXX*, a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 3 ani închisoare;

- în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, la 3 ani închisoare.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, definitiv i s-a stabilit lui Meșcov Ion, pedeapsa 5 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 5 ani.

Prin aceeași sentință, *Revenco Ion XXXXX* a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 780 unități convenționale, echivalentul a 39 000 lei.

S-a dispus încasarea în mod solidar de la Meșcov Ion și Revenco Ion în beneficiul lui Galac Iurie suma de 45 000 lei, cu titlu de prejudiciu material, suma de 50 000 lei cu titlu prejudiciu moral și 5 000 lei – cheltuieli pentru asistență juridică.

S-a încasat în mod solidar de la Meșcov Ion și Revenco Ion suma de 20 000 lei în beneficiul lui Bruma Laura, cu titlu de prejudiciu moral.

Cererea acuzatorului de stat privind încasarea de la inculpați în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată s-a respins, ca nefondată.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond în fapt a constatat că, Meșcov Ion, la 09 aprilie 2018, aproximativ pe la ora 23.50, deplasându-se cu automobilul de model "VAZ-2102" cu numerele de înmatriculare XXXXX, care era condus de către Andrieș Denis XXXXX, pe str. XXXXX, ajungând în preajma magazinului SRL "Gospodina", în regiunea "Autogara", împreună și de comun acord cu Revenco Ion XXXXX și Andrieș Denis XXXXX, după ce ultimul a stopat automobilul, intenționat, încălcând grosolan ordinea publică, manifestând lipsă de respect față de societate, cu un cinism și cu o obrăznicie deosebită, cu scopul de a atrage atenția și reacția publică la acest compartiment, fără nici un pretext, motiv justificat sau plauzibil, din intenții huliganice, au inițiat un conflict cu Galac Iurie și Bruma Laura, care se deplasau pe drum public în calitate de pietoni. Ultimii demonstrativ i-au numit pe persoanele menționate mai sus cu cuvinte necenzurate, jignindu-le onoarea și demnitatea, amenințându-i cu răfuială fizică.

Ulterior, conținându-și acțiunile sale huliganice, după ce Revenco Ion XXXXX i-a aplicat lui Galac Iurie o lovitură cu pumnul în regiunea feței, provocându-i dureri fizice, el a luat din automobilul de model "VAZ-2102" cu numerele de înmatriculare XXXXX, un băț din lemn cu lungimea de aproximativ 1 metru și cu scopul cauzării vătămarilor corporale, i-a aplicat lui Galac Iurie lovituri în spate și în regiunea feței, în urma căruia i-a cauzat ultimului conform raportului de expertiză judiciară nr. 201829D0105 din 18.05.2018, leziuni corporale sub formă de fractură cominutivă a maxilarului superior pe dreapta (perete anterior, medial), osului zigomatic, cu implicarea peretelui orbital inferior, oaselor nazale (deplasate spre stânga) și fractura înfundată a celulelor etmoidale anterioare drepte, fractura liniară fără deplasare a cornetului nazal inferior pe dreapta și deplasarea spre stângă a septului nazal, hemosinus pe dreapta, mucocel în sinusul maxilar stâng, contuzia globului ocular și a țesuturilor orbitei pe dreapta, decolare de retină subtotală, cataractă

postraumatică, care s-au produs prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent, prin mecanism de lovire, pot data din 09.04.2018 și se califică ca vătămare corporală medie.

În continuare, din aceleași intenții huliganice, cet. Andrieș Denis XXXXX a condus automobilul de model "VAZ-2102" cu numerele de înmatriculare XXXXX la volanul căreia se afla, efectuând manevra cu spatele, în direcția cet. Bruma Laura cu scopul tamponării acesteia, lovind-o la picioare și provocându-i ultimele dureri fizice. Apoi toți s-au urcat în automobil și s-au deplasat într-o direcție necunoscută.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, fapta inculpatului Meșcov Ion XXXXX întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal - huliganismul, adică *acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor și de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, precum și acțiunile care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism și obraznicie deosebită, săvârșit de mai multe persoane, cu aplicarea obiectelor pentru vătămarea integrității corporale și a sănătății.*

Prima instanță a mai constatat că, tot el, Meșcov Ion XXXXX, la 09 aprilie 2018, aproximativ pe la ora 23-50, deplasându-se cu automobilul de model "VAZ-2102" cu numerele de înmatriculare XXXXXX, care era condus de către Andrieș Denis XXXXX, pe str. XXXXX, ajungând în preajma magazinului SRL "Gospodina" situat pe aceeași stradă, regiunea "Autogara", după ce conducătorul a stopat automobilul, în urma unui conflict apărut cu Bruma Laura și Galac Iurie, a luat din automobil un băț din lemn cu lungimea de aproximativ 1 metru și dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, cu scopul cauzării vătămarilor corporale și din intenții huliganice, i-a aplicat cu acesta lui Galac Iurie Oleg mai multe lovituri în spate și în regiunea feței în urma căruia i-a cauzat ultimului conform raportului de expertiză judiciară nr. 201829D0105 din 18.05.2018 leziuni corporale sub formă de, fractură cominutivă a maxilarului superior pe dreapta (perete anterior, medial), osului zigomatic, cu implicarea peretelui orbital inferior, oaselor nazale (deplasate spre stânga) și fractura înfundată a celulelor etmoidale anterioare drepte, fractura liniară fără deplasare a cornetului nazal inferior pe dreapta și deplasarea spre stângă a septului nazal, hemosinus pe dreapta, mucocel în sinusul maxilar stâng, contuzia globului ocular și a țesuturilor orbitei pe dreapta, decolare de retină subtotală, cataractă posttraumatică, care s-au produs prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent, prin mecanism de lovire, pot data din 09.04.2018 și se califică ca vătămare corporală medie după criteriul dereglare de sănătate de lungă durată.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, fapta inculpatului Meșcov Ion XXXXX întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal - *vătămarea intenționată medie a*

integrității corporale și a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art.151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății.

Prin aceeași sentință, prima instanță, *în fapt*, a constatat că, Revenco Ion XXXXX, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, la 09 aprilie 2018, aproximativ la ora 23-50, deplasându-se cu automobilul de model "VAZ- 2102" cu numerele de înmatriculare XXXXX, care era condus de către Andrieș Denis XXXXX, pe str. XXXXX, ajungând în preajma magazinului SRL "Gospodina" situat pe aceeași stradă, regiunea "Autogara", împreună și de comun acord cu Meșcov Ion XXXXX și Andrieș Denis XXXXX, după ce ultimul a stopat automobilul, intenționat, încălcând grosolan ordinea publică, manifestând lipsă de respect față de societate, cu un cinism și cu o obrăznicie deosebită, cu scopul de a atrage atenția și reacția publică la acest compartiment, fără nici un pretext, motiv justificat sau plauzibil, din intenții huliganice, au inițiat un conflict cu Galac Iurie și Bruma Laura, care se deplasau pe drum public în calitate de pietoni. Ultimii demonstrativ i-au numit pe persoanele menționate mai sus cu cuvinte necenzurate, jignindu-le onoarea și demnitatea, amenințând cu răfuială fizică.

Ulterior, conținându-și acțiunile sale huliganice el i-a aplicat lui Galac Iurie o lovitură cu pumnul în regiunea feței, provocându-i ultimului dureri fizice, iar Meșcov Ion XXXXX a luat din automobil un băț din lemn cu lungimea de aproximativ 1 metru și cu scopul cauzării vătămarilor corporale i-a aplicat lui Galac Iurie lovituri în spate și în regiunea feței în urma căruia i-a cauzat ultimului, conform raportului de expertiză judiciară nr. 201829D0105 din 18.05.2018, leziuni corporale sub formă de fractură cominutivă a maxilarului superior pe dreapta (perete anterior, medial), osului zigomatic, cu implicarea peretelui orbital inferior, oaselor nazale (deplasate spre stânga) și fractura înfundată a celulelor etmoidale anterioare drepte, fractura liniară fără deplasare a cornetului nazal inferior pe dreapta și deplasarea spre stângă a septului nazal, hemosinus pe dreapta, mucocel în sinusul maxilar stâng, contuzia globului ocular și a țesuturilor orbitei pe dreapta, decolare de retină subtotală, cataractă postraumatică, care s-au produs prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent, prin mecanism de lovire, pot data din 09.04.2018 și se califică ca vătămare corporală medie după criteriul dereglare de sănătate de lungă durată. Din aceleași intenții huliganice, Andrieș Denis XXXXX a condus automobilul de model "VAZ-2102" cu numerele de înmatriculare XXXXX la volanul căreia se afla, efectuând manevra cu spatele, în direcția lui Bruma Laura cu scopul tamponării acesteia, lovind-o la picioare și provocându-i ultimei dureri fizice. Ultimele acțiuni infracționale, lovirea cu un obiect, nu au fost cuprinse de intenția lui Revenco Ion. Apoi toți s-au urcat în automobil și s-au deplasat într-o direcție necunoscută.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, fapta inculpatului Revenco Ion întrunește elementele constitutive ale

infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal - huliganismul, adică *acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor și de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, precum și acțiunile care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită, săvârșit de mai multe persoane.*

3. Sentința nominalizată a fost contestată cu apel de către:

- *procuror*, care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Meșcov Ion să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal la 3 ani închisoare, în baza art. 152 alin. (1) Cod penal la 3 ani închisoare.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, a-i stabilit lui Meșcov Ion, pedeapsa definitivă de 5 ani și 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, precum și să fie dispusă încasarea cheltuielilor judiciare în mărime de 665 lei din contul inculpaților.

În susținerea cerințelor invocate, apelantul a menționat că instanța de fond neîntemeiat a dispus în baza art. 90 Cod penal suspendarea condiționată a executării pedepsei în privința lui Meșcov Ion. Totodată, consideră neîntemeiată concluzia instanței de fond de respingere a cerinței cu privire la încasarea solidară, din contul inculpaților în beneficiul statului, a cheltuielilor judiciare legate de efectuarea urmăririi penale.

A accentuat faptul că infracțiunile imputate lui Meșcov Ion fac parte din categoria infracțiunilor grave și mai puțin grave, ce atentează la viața și sănătatea persoanei, a securității și ordinii publice, în cadrul urmăririi penale și în instanța de judecată inculpatul Meșcov Ion nu s-a căit sincer în cele comise, nu și-a cerut scuze de la părțile vătămate, nu a restituit paguba materială și morală cauzată prin infracțiune, nu a conștientizat pericolul social sporit al faptelor. De asemenea, a atras atenția asupra faptului că, infracțiunile au fost comise de către Meșcov Ion cu aplicarea unui băț din lemn. În urma loviturilor aplicate, partea vătămată Galac Iurie a suferit multiple intervenții chirurgicale și a rămas practic orb la un ochi. Mai mult, Meșcov Ion a amenințat-o și pe partea vătămată Bruma Laura, conștientizând că ea este însărcinată;

- *inculpatul Meșcov Ion și avocatul acestuia Ciobanu-Nițuleac Vladislav*, care au solicitat casarea parțială a acesteia în latura civilă, cu pronunțarea unei noi hotărâri cu reducerea cuantumului prejudiciului moral dispus spre încasare și reducerea perioadei de probațiune, argumentând că prejudiciul moral dispus spre încasare este exagerat de mare la stabilirea căruia instanța nu a ținut cont de posibilitățile reale ale inculpatului de a achita acest prejudiciu, or, Meșcov Ion nu este angajat în câmpul muncii, iar la evaluarea cuantumului prejudiciului moral instanța nu a ținut cont de prevederile art. 219 alin. (4) Cod de procedură penală. La fel, s-a invocat că cuantumul pedepsei, înafară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau

lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, iar în cauza dată, s-au dovedit a fi prezente toate circumstanțele nominalizate mai sus.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 februarie 2019 apelurile declarate au fost admise, inclusiv din oficiu, casată parțial sentința în partea stabilirii pedepsei lui Meșcov Ion, precum și în latura civilă, pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Lui Meșcov Ion i s-a stabilit pedeapsa în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, 2 ani închisoare și în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, 3 ani închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, definitiv i s-a stabilit pedeapsa de 3 ani și 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus încasarea prejudiciului moral în beneficiul lui Galac Iurie de la Meșcov Ion – 30 000 lei, iar de la Revenco Ion – 20 000 lei.

S-a încasat prejudiciul moral în beneficiul lui Bruma Laura de la Meșcov Ion – 10 000 lei, iar de la Revenco Ion – 10 000 lei.

Celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute fără modificări.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, deși prima instanță just și întemeiat a conchis că Meșcov Ion este vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute la art. art. 152 alin. (1) și 287 alin. (3) Cod penal, la stabilirea pedepsei și individualizarea executării acesteia nu a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 61 și 75 Cod penal.

Astfel, instanța a remarcat gravitatea infracțiunilor comise, urmările survenite și circumstanțele în care au fost săvârșite faptele, precum și a specificat că, la momentul comiterii faptei, partea vătămată Laura Bruma era însărcinată și a suferit un impact psihoemoțional puternic, iar Iurie Galac în urma acțiunilor inculpatului a suportat mai multe intervenții chirurgicale, necesitând în continuare tratament medical.

Nu în ultimul rând s-a menționat că huliganismul constituie o infracțiune răspândită și periculoasă, care atentează la ordinea publică, liniștea cetățenilor și care deseori duce la săvârșirea unor infracțiuni mult mai grave.

În concluzie, s-a reținut că scopul pedepsei penale poate fi atins doar prin stabilirea unei pedepse privative de libertate.

Totodată instanța de apel a relevat că, deși prima instanță corect a stabilit că inculpații urmează să recupereze prejudiciul moral cauzat părților vătămate, aceasta neîntemeiat a ajuns la concluzia că acest prejudiciu urmează a fi încasat în mod solidar, or, prejudiciul moral urmează a fi încasat separat de la fiecare inculpat în parte.

Concomitent, instanța de apel a reiterat că prima instanță corect a respins solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare, or, potrivit art. 6 CtEDO statul este obligat prin intermediul organului de urmărire penală de a dovedi potrivit art. 24 și 56

Cod de procedură penală vinovăția persoanei. Astfel, în speță, organul de urmărire penală în vederea constatării gradului și caracterului vătămarilor corporale, pentru încadrarea juridică corectă a acțiunilor criminale, în sensul art. 143 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, a dispus efectuarea expertizei medico-legale. Prin urmare, ordonatorul expertizei este organul de urmărire penală și nu partea apărării, care în conformitate cu prevederile art. 75 alin. (3) din Legea nr. 68 din 14.04.2016 cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, este obligat să suporte cheltuielile pentru efectuarea expertizei.

6. Nefiind de acord cu hotărârile judecătorești pronunțate, acestea au fost contestate cu recurs ordinar de către:

- *inculpatul Meșcov Ion*, care a solicitat casarea deciziei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, non privativă de libertate, argumentând că, la stabilirea pedepsei instanțele de fond nu au luat în considerație următoarele circumstanțe atenuante: recunoașterea vinei, lipsa antecedentelor penale, se caracterizează pozitiv, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află;

- *avocatul Ciobanu-Nițuleac Vladislav*, care a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, invocând că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra argumentelor invocate de apărare referitor la prezența unui cumul de circumstanțe atenuante și eronat și divergent a indicat că „pretinsa recunoaștere a vinovăției, ... nu este altceva decât o modalitate de a reduce caracterul răspunderii penale și a pedepsei ce urmează a fi aplicată, neconstituind circumstanță atenuantă, ce ar determina aplicarea art. 90 Cod penal. Ele fiind luate în considerație în cadrul reducerii limitelor de pedeapsă în sensul art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, excluzându-se în acest sens “dubla valență” – concluzia dată contravine Hotărârii Plenului CSJ nr. 19 din 26.03.2018.

A mai indicat că, decizia instanței de apel nu conține descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, cu indicarea locului, timpului și modului de săvârșire a ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, precum și încadrarea juridică a acțiunilor lui Meșcov Ion, or anume pentru asemenea motiv, adică pentru încălcarea prevederilor art. 394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală prin decizia CSJ nr. 4-1re-196/18 din 08.11.2018 a fost admis recursul în anulare și casată decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată;

- *avocatul Uncu Natalia în numele inculpatului Meșcov Ion*, care a solicitat casarea parțială a hotărârilor judecătorești în latura penală, în partea stabilirii pedepsei și în partea laturii civile, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Meșcov Ion să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă non privativă de libertate și micșorarea quantumului prejudiciul moral dispus spre încasare.

În argumentarea recursului declarat s-a invocat că la stabilirea pedepsei instanța de apel nu a luat în considerație că în speță este prezent un cumul de circumstanțe atenuante și lipsesc careva circumstanțe agravante, astfel că, stabilindu-i inculpatului Meșcov Ion o

pedeapsă privativă de libertate a încălcat prevederile art. 410 Cod de procedură penală, agravând situația inculpatului Meșcov Ion în propriul apel. Mai mult, pedeapsa stabilită de instanța de fond cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, recurenta a considerat-o ca fiind una echitabilă și proporțională în raport cu gravitatea faptei, consecințele survenite și persoana inculpatului.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 29 octombrie 2019 au fost admise recursurile ordinare declarate, cu casarea parțială a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 februarie 2019, în privința lui Meșcov Ion și s-a dispus rejudecarea cauzei penale în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

7.1. Pentru a pronunța decizia adoptată, instanța de recurs a constatat că instanța a admis apelurile declarate și i-a stabilit lui Meșcov Ion pedeapsa definitivă pentru cumul de infracțiuni – 3 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. Totodată, instanța de apel a casat sentința și în latura civilă, pronunțând o nouă hotărâre prin care a dispus încasarea prejudiciului moral de la Meșcov Ion – 30 000 lei și de la Revenco Ion – 20 000 lei în beneficiul lui Galac Iurie, precum și prejudiciului moral de la Meșcov Ion – 10 000 și de la Revenco Ion – 10 000 lei în beneficiul lui Bruma Laura, dispozițiile sentinței referitor la încasarea prejudiciului material au fost menținute.

În conformitate cu prevederile art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, soluția de admitere a apelului presupune situația în care instanța de apel constată că hotărârea atacată este greșită sub aspectul de fapt sau de drept, penal ori procesual. Ca rezultat al admitterii apelului are loc desființarea hotărârii în limitele efectului devolutiv și extensiv, cât și neagravării situației părții apelante.

Admițând apelul, instanța casează sentința total sau parțial, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță. Sub acest aspect, instanța de recurs a ținut că menționeze că, judecând apelul și constatând că acesta este parțial întemeiat referitor la măsura de pedeapsă sau la latura civilă, instanța este obligată să argumenteze o asemenea concluzie precum și este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar decizia trebuie să cuprindă motivele adoptării soluției date.

Concomitent, instanța de recurs a reținut că prevederile art. 410 Cod de procedură penală stipulează că, soluționând cauza, instanța de apel nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana care a declarat apel, precum și nu poate depăși limitele apelului declarat în defavoarea inculpatului.

Reținând aceste prevederi legale, hotărârea poate fi modificată numai în favoarea celui care a exercitat-o, iar în cazul în care apelul s-a declarat și în defavoarea celui vinovat, instanța va judeca apelul doar în limitele cerințelor invocate de alți apelanți, esența și importanța acestui principiu constând în faptul de a asigura și a garanta libertatea folosirii căii de atac de către părți fără teama că, odată exercitată, calea de atac le poate înrăutăți situația.

Prin urmare, acest principiu statuează că este imposibilă agravarea situației părții în cazul când există un singur apel al său ori mai multe apeluri, dar între părți nu există interese contrarii.

La caz, instanța de recurs a conchis încălcarea rigorilor legale consemnate mai sus, or, din materialele cauzei rezultă că sentința nu a fost contestată de către părțile vătămate, împotriva acesteia fiind declarat apel de către partea apărării, care a solicitat micșorarea cuantumului prejudiciului moral și de către acuzatorul de stat, ultimul criticând soluția instanței de fond, doar sub aspectul blândeții pedepsei și în partea neîncasării cheltuielilor judiciare în beneficiul statului.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 iunie 2020 apelul procurorului a fost respins, ca nefondat.

Apelul declarat de inculpatul Meșcov Ion și apelul declarat de avocatul Ciobanu-Nițuleac Vladislav în numele inculpatului Meșcov Ion au fost admise din alte motive decât cele invocate, cu casarea parțială a sentinței în latura încasării prejudiciului moral, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Se încasează de la Meșcov Ion în beneficiul părții vătămate Galac Iurie prejudiciul moral în mărime de 25 000 lei.

Se încasează de la Revenco Ion în beneficiul părții vătămate Galac Iurie prejudiciul moral în mărime de 25 000 lei.

Se încasează de la Meșcov Ion în beneficiul părții vătămate Bruma Laura prejudiciul moral în mărime de 10 000 lei.

Se încasează de la Revenco Ion în beneficiul părții vătămate Bruma Laura prejudiciul moral în mărime de 10 000 lei.

În rest, celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute fără modificări.

8.1. Pentru a motiva decizia pronunțată, instanța de apel, făcând o apreciere obiectivă a aspectelor de fapt și de drept ale cauzei prin prisma bazei probante administrate de către organul de urmărire penală, a ajuns la concluzia privind legalitatea sentinței adoptate în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Meșcov Ion în baza art. 287 alin. (3) și art. 152 alin. (1) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a menționat că, prima instanță, constatând ca fiind dovedite faptele penale comise de către inculpat, ținând cont de prevederile legale ale art. 61 și art. 75 Cod penal, i-a stabilit lui Meșcov Ion pedeapsa în limitele sancțiunii art. 287 alin. (3) și art. 152 alin. (1) Cod penal, cu respectarea prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal. Măsura de pedeapsă stabilită de instanță fiind adecvată faptelor comise de inculpat, cu respectarea prevederilor legale ale art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Cu referire la argumentul invocat în cererea de apel declarată de către partea acuzării, instanța de apel a respins ca neîntemeiată cerința apelantului privind încasarea în mod

solidar din contul inculpaților în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 665 lei, deoarece prevederile art. 227 și art. 229 Cod de procedură penală, nu stabilesc în mod imperativ obligația instanței de judecată de a pune în sarcina condamnatului suportarea cheltuielilor de judecată.

Din interpretarea textului normei stabilite la art. 229 alin. (2) Cod de procedură penală reiese că, achitarea cheltuielilor judiciare de către condamnat nu este o regulă, ci o excepție. Tot aici, Colegiul penal stabilește că cheltuielile suportate de stat pentru efectuarea expertizelor judiciare nu sunt prevăzute în mod expres drept cheltuieli judiciare.

Astfel, prin corobarea prevederilor art. 227 și art. 229 Cod de procedură penală, în raport cu circumstanțele prezentei cauze penale, instanța de apel consideră neîntemeiată cerința părții acuzării privind încasarea din contul inculpaților a sumei de 665 lei cu titlu de cost al expertizelor judiciare.

Cu referire la apelurile declarate de inculpatul Meșcov Ion și apelul avocatului Ciobanu-Nițuleac Vladislav, instanța de apel a relevat că chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, se referă la următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii; dacă infracțiunea a fost corect calificată; dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate.

În acest context, instanța de apel a reținut că, potrivit materialelor dosarului, părțile vătămate Galac Iurie și Bruma Laura au fost recunoscute ca parte civilă prin ordonanța procurorului, iar în temeiul art. 1423 alin. (1) Cod civil, coroborat cu art. 219 alin. (4) Cod de procedură penală, mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanță în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate părții vătămate, de gradul de vinovăție al făptuitorului prejudiciului și de măsura în care compensarea poate aduce satisfacerea persoanei vătămate.

Așadar, prin cele reflectate mai sus, se urmărește scopul ca evaluarea să nu fie una subiectivă ori pentru a nu se ajunge la o îmbogățire fără just temei. Prin urmare, instanța de apel a dispus încasarea, separat, de la fiecare inculpat Meșcov Ion și Revenco Ion în beneficiul lui Galac Iurie, prejudiciul moral – a câte 25 000 lei, iar în beneficiul părții vătămate Bruma Laura prejudiciul moral – a câte 10 000 lei.

9. Legalitatea și temeinicia deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 iunie 2020 este contestată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Elena Lisnic, care invocând temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În susținerea recursului declarat, acuzatorul de stat indică asupra faptului că prevederile art. 90 Cod penal, aplicate în privința inculpatului Meșcov Ion sânt neîntemeiate, pe motiv că această măsură de executare a pedepsei, adică în condiții

neprivative de liberate este una excesiv de blândă în raport cu fapta comisă, urmările acesteia și rolul activ al inculpatului. Or, potrivit deciziei instanței de recurs, inculpatului Andrieș Denis, care a avut un rol pasiv, i s-a stabilit o pedeapsă cu executare reală. La fel, inculpatul nu și-a cerut scuze de la părțile vătămate, ceea ce denotă că acesta nu are remușcări pentru fapta comisă, din care considerente executarea pedepsei prin izolarea de societate a lui Meșcov Ion va asigura scopul pedepsei penale, or modul de individualizare a pedepsei penale nu corespunde circumstanțelor cauzei.

De asemenea, recurenta critică soluția dată de instanța de apel asupra demersului privind încasarea cheltuielilor judiciare suportate în legătură cu efectuarea expertizei judiciare, considerând că instanța de apel nu a ținut cont de faptul că rapoartele de expertiză judiciară nr. 201829D0092 și 201829D0105 au fost întocmite la 18.05.2018 adică, după abrogarea alin. (2) al art. 142 Cod de procedură penală.

Mai mult, instanța dispunând încasarea cheltuielilor judiciare din contul statului nu a verificat dacă cheltuielile solicitate ar influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea inculpaților.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în baza materialelor din dosar și raportat la criticele recurentului, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, pentru considerentele ce urmează.

Soluția de inadmisibilitate a recursului depus de acuzatorul de stat se întemeiază, *în drept*, pe dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, potrivit căreia instanța examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate corespunzător de către recurent. Prin urmare, recursul este declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, atunci când titularul acestuia invocă în cerere temeiuri care în mod evident nu sunt subsecvente circumstanțelor cauzei, sau când argumentele formulate de recurentă sunt nefondate. La caz, reieșind din criticele expuse de recurent se constată că, în esență, aceasta contestă decizia instanței de apel deoarece hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând actele cauzei, în raport cu alegațiile punctate în cererea de recurs, Colegiul penal menționează că acestea sunt neîntemeiate și invocate în mod repetat, iar în contextul ce urmează instanța va evidenția raționamentele care au stat la baza concluziei date.

Așadar, instanța de recurs găsește vădit nefondată revendicarea recurentei privind modificarea modalității de executare a pedepsei închisorii stabilite inculpatului Meșcov Ion, prin excluderea prevederilor art. 90 Cod penal în privința celui din urmă, și aceasta

deoarece, instituția suspendării condiționate a executării pedepsei reprezintă o prerogativă exclusivă a instanței de judecată, iar condiția esențială pentru aplicarea acestei instituții este, fără îndoială, aptitudinea subiectivă a persoanei făptuitorului de a se corija, de a se elibera de mentalitatea și de deprinderile antisociale care l-au antrenat pe calea infracțiunii, prin eforturi făcute sub amenințarea pedepsei la care a fost condamnat și a cărei executare poate fi evitată doar printr-o conduită corectă și deci prin autoreeducare.

La caz, instanțele de fond la stabilirea unei pedepse cu închisoarea și suspendarea condiționată a executării acesteia pe o perioadă de probațiune de 5 ani, au reținut că inculpatul a comis infracțiuni grave și mai puțin grave, vina nu a recunoscut-o, se caracterizează pozitiv, nu se află la evidența medicului psihiatru, lipsa circumstanțelor agravante.

În viziunea instanței de recurs, perioada de probațiune pe un termen de 5 ani stabilită inculpatului este dozată corespunzător, astfel încât să corecteze concepțiile infracționale ale acestuia, dar și să evite severitatea unei pedepse penale, care ar putea trezi sentimente de ură și răzbunare față de finalitatea actului de înfăptuire a justiției. Or, această instituție juridică a fost instituită întru realizarea scopului pedepsei fără ca condamnatul să fie izolat de societate, acesta fiind supus unui termen de încercare, fără executarea efectivă a acesteia, evitându-se dezavantajele pe care le atrage după sine privațiunea de libertate: desprinderea condamnatului de familie și de modul de viață obișnuit.

Nu în ultimul rând, Colegiul penal evidențiază că inculpatul nu este absolvit definitiv de amenințarea legii penale, deoarece perioada de probațiune presupune nu altceva decât o șansă în plus, acordată inculpatului, cu scopul de a stimula obligativitatea respectării ordinii publice în general, și a autorității legii penale – în principal.

Cu referire la critica privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpaților, suportate în legătură cu efectuarea expertizelor judiciare pe caz, Colegiul penal conchide că instanțele de fond s-au expus argumentat pe marginea chestiunii date, just făcând referință la prevederile art. 227, 229 Cod de procedură penală, oferind o motivare desfășurată asupra deciziei prin care au dispus lăsarea acestor cheltuieli în contul statului.

Lecturând textul deciziei instanței de apel, se observă că aceasta a oferit răspunsuri la toate motivele apelului declarat, iar decizia contestată cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului declarat de procuror, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

Sub aspectele enunțate, Colegiul penal este solidar cu soluția instanței de apel și conchide că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, iar din aceste considerente recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

11. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Elena Lisnic împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 iunie 2020, în cauza penală în privința lui *Meșcov Ion XXXXX și Revenco Ion XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **30 iulie 2021**.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Ion Guzun

Liliana Catan